

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 356/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] zastúpeného AK VAVRINČÍK s.r.o., Hurbanova 752/1, Nové Mesto nad Váhom, proti postupu Okresného súdu Trenčín, pracoviska Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod sp. zn. NM-1T/49/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 14. júna 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj svojho práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy postupom Okresného súdu Trenčín, pracoviska Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. NM-1T/49/2021 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje zakázať okresnému súdu pokračovať v porušovaní jeho práv, prikázať mu rozhodnúť o jeho žiadosti o prerušenie konania a priznať mu finančné zadosťučinenie 4 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v napadnutom konaní sa rozhoduje o obžalobe podanej na sťažovateľa pre (podľa všetkého, pozn.) trestný čin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 Trestného zákona.

3. Sťažovateľ požiadal okresný súd o „prerušenie trestného stíhania“ v súvislosti s prijatím zákona č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony a v súvislosti s uznesením ústavného súdu

sp. zn. PL. ÚS 3/2024 z 28. februára 2024 o pozastavení účinnosti časti označeného zákona. Príslušný sudca sa na hlavnom pojednávaní 21. mája 2024 mal vyjadriť k predmetnej žiadosti tak, že o nej nebude rozhodovať a dôvody na tento postup nemal uviesť.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že o jeho žiadosti sa musí rozhodnúť príslušným rozhodnutím, proti ktorému má možnosť podať opravný prostriedok. Jeho žiadosť bola primeraným spôsobom odôvodnená, a teda jej malo byť vyhovené.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Predmetom ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práv sťažovateľa podľa ústavy a dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Právomoc ústavného súdu rozhodovať o ústavných sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“), ktorého podstata vychádza z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou ústavného súdu uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu (m. m. I. ÚS 480/2013, II. ÚS 156/09, III. ÚS 149/04, III. ÚS 456/2022, III. ÚS 345/2023, III. ÚS 472/2023). Rovnako by opačný záver znamenal popretie významu podústavného práva pri ochrane základných práv (m. m. III. ÚS 454/2022, III. ÚS 455/2022, III. ÚS 456/2022, III. ÚS 531/2022, III. ÚS 345/2023, III. ÚS 472/2023). Podústavné právo vytvára nielen orgány verejnej moci s ich osobitými právomocami, ale aj množstvo hmotnoprávných a procesnoprávných konštrukcií a inštitútov, ktorých súhrn vytvára právne prostriedky na ochranu základných práv.

8. Každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť právne (súdnej) ochrany, a pred tým, ako podá ústavnú sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04). Sťažovatelia nemajú podľa ústavy, zákona o ústavnom súde a stabilizovanej judikatúry ústavného súdu na výber, ktorý z oboch ústavne existujúcich systémov súdnej ochrany využijú, ale sú povinní postupovať od súdnej ochrany poskytovanej všeobecnými súdmi k súdnej ochrane, na ktorú

je kompetentný ústavný súd. Toto „poradie“ sa nedá sťažovateľmi ovplyvniť a jeho vnútorná logika vychádza z toho, že aj všeobecné súdnictvo je zodpovedné za ochranu základných práv a slobôd na úrovni jeho právomocí. Iba za predpokladu, že sťažovatelia vyčerpajú všetky im dostupné právne prostriedky súdnej a inej právnej ochrany svojho základného práva alebo slobody a pri ich uplatnení nie sú úspešní, môžu sa uchádzať o ochranu tohto základného práva alebo slobody ústavnou sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. IV. ÚS 193/2010, I. ÚS 178/2011, IV. ÚS 453/2011, III. ÚS 703/2017).

9. Sťažovateľ namieta postup okresného súdu v napadnutom konaní, ktoré v čase podania ústavnej sťažnosti ešte nie je ukončené. Svoju námietku, ak by sa to ukázalo vzhľadom na priebeh napadnutého konania a rozhodnutie okresného súdu o podanej obžalobe ako potrebné, môže sťažovateľ uplatniť v odvolaní ako riadnom opravnom prostriedku, prípadne dovolaní ako mimoriadnom opravnom prostriedku (III. ÚS 201/2024).

10. Ústavnú sťažnosť preto ústavný súd odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu